

D O D A T K O W E S P R A W O Z D A N I E
K O M I S J I S P R A W W E W N Ę T R Z N Y C H

o rządowym projekcie ustawy o
cudzoziemcach (druk nr 1526).

Sejm na 53. posiedzeniu w dniu 6 listopada 2013 r. - zgodnie z art. 47 ust. 1 regulaminu Sejmu – skierował ponownie projekt ustawy zawarty w druku nr 1853 do Komisji Spraw Wewnętrznych w celu rozpatrzenia poprawek zgłoszonych w drugim czytaniu.

Komisja Spraw Wewnętrznych po rozpatrzeniu poprawek na posiedzeniu w dniu 6 listopada 2013 r.,

wnosi:

W y s o k i S e j m raczy następujące poprawki:

1) w odnośniku nr 1 po pkt 13 dodać pkt 13a w brzmieniu:

„13a) dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/95/UE z dnia 13 grudnia 2011 r. w sprawie norm dotyczących kwalifikowania obywateli państw trzecich lub bezpaństwowców jako beneficjentów ochrony międzynarodowej, jednolitego statusu uchodźców lub osób kwalifikujących się do otrzymania ochrony uzupełniającej oraz zakresu udzielanej ochrony (Dz. Urz. UE L 337 z 20.12.2011, str. 9)”;

– **KP PO**

– **przyjąć**

2) w art. 39 skreślić oznaczenie ust. 1 i skreślić ust. 2;

– **KP PO**

– **przyjąć**

Uwaga: poprawki nr 2 i 3 należy rozpatrywać łącznie.

3) w art. 40 dotychczasową treść oznaczyć jako ust. 1 i dodać ust. 2 w brzmieniu:

„2. Zezwolenie na przekraczanie granicy w ramach małego ruchu granicznego można unieważnić, jeżeli cudzoziemiec nadużywa zasad małego ruchu granicznego przebywając w strefie przygranicznej określonej w zezwoleniu, w celach innych niż te, dla których zezwolenie może być udzielone.”;

– **KP PO**

– **przyjąć**

4) w art. 105 ust. 1 nadać brzmienie:

„1. Cudzoziemiec składa wniosek o udzielenie mu zezwolenia na pobyt czasowy osobiście, nie później niż 60 dni przed upływem okresu jego legalnego pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.”;

– **KP PiS**

– **odrzuć**

5) art. 148 nadać brzmienie:

„Art. 148. 1. Poza przypadkami, o których mowa w art. 100 ust. 1, cudzoziemcowi odmawia się udzielenia kolejnego zezwolenia, o którym mowa w art. 144, gdy nie zaliczył roku studiów w określonym terminie.

2. Poza przypadkami, o których mowa w art. 101, cudzoziemcowi cofa się kolejne zezwolenie, o którym mowa w art. 144, gdy nie zaliczył roku studiów w określonym terminie.”;

– **KP PiS**

– **odrzuć**

6) w art. 159 ust. 4 nadać brzmienie:

„4. Za członka rodziny małoletniego cudzoziemca, któremu nadano status uchodźcy lub udzielono ochrony uzupełniającej, przebywającego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej bez opieki, uważa się także jego wstępnego w linii prostej lub osobę pełnoletnią odpowiedzialną za małoletniego zgodnie z prawem obowiązującym w Rzeczypospolitej Polskiej.”;

– **KP PO**

– **przyjąć**

7) art. 160 nadać brzmienie:

„Art. 160. Zezwolenia na pobyt czasowy można udzielić:

1) cudzoziemcowi będącemu członkiem rodziny zamieszkującego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej obywatela polskiego lub obywatela innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej, państwa członkowskiego Europejskiego Stowarzyszenia Wolnego Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub Konfederacji Szwajcarskiej innym niż ten, o którym mowa w art. 2 pkt 4 ustawy z dnia 14 lipca 2006 r. o wjeździe na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, pobycie oraz wyjeździe z tego terytorium obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej i członków ich rodzin, który przebywa na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej wspólnie z tym obywatelem – ze względu na:

a) zależność finansową od niego lub pozostawanie z nim w gospodarstwie domowym, w kraju, z którego przybył cudzoziemiec, lub

b) poważne względy zdrowotne wymagające osobistej opieki ze strony tego obywatela

– jeżeli cudzoziemiec spełnia wymogi, o których mowa w art. 159 ust. 1 pkt 2;

2) małoletniemu dziecku cudzoziemca, który przebywa na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie wizy krajowej lub zezwolenia na pobyt czasowy, jeżeli dziecko to urodziło się w okresie ważności tej wizy

krajowej lub zezwolenia na pobyt czasowy, a cudzoziemiec spełnia wymogi, o których mowa w art. 159 ust. 1 pkt 2 i 3;

- 3) cudzoziemcowi prowadzącemu życie rodzinne w rozumieniu Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności, sporządzonej w Rzymie dnia 4 listopada 1950 r. (Dz. U. z 1993 r. Nr 61, poz. 284, z późn. zm.), z zamieszkującym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej obywatelem polskim lub obywatelem innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej, państwa członkowskiego Europejskiego Stowarzyszenia Wolnego Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub Konfederacji Szwajcarskiej, z którym przebywa wspólnie na tym terytorium, jeżeli cudzoziemiec spełnia wymogi, o których mowa w art. 159 ust. 1 pkt 2.”;

– KP PO

– **przyjąć**

Uwaga: Konsekwencją nadania nowego brzmienia art. 160 jest konieczność skreślenia w art. 187 pkt 6 metryczki do Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności;

Uwaga: Przyjęcie poprawki nr 7 czyni bezprzedmiotową poprawkę nr 8;

Uwaga: Poprawki nr 7, 10 i 19 należy rozpatrywać łącznie.

8) art. 160 nadać brzmienie:

„Art. 160. Zezwolenia na pobyt czasowy można udzielić:

- 1) cudzoziemcowi, który przebywa na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej wspólnie z obywatelem polskim lub obywatelem innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej, państwa członkowskiego Europejskiego Stowarzyszenia Wolnego Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub Konfederacji Szwajcarskiej, zamieszkującym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, z którym łączą go więzy rodzinne – ze względu na:
 - a) zależność finansową lub pozostawanie we wspólnym gospodarstwie domowym w kraju, z którego przybył cudzoziemiec, lub
 - b) poważne względy zdrowotne wymagające osobistej opieki nad tym cudzoziemcem

– jeżeli cudzoziemiec spełnia wymogi, o których mowa w art. 159 ust. 1 pkt 2;
- 2) małoletniemu dziecku cudzoziemca, który przebywa na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie wizy krajowej lub zezwolenia na pobyt czasowy, jeżeli dziecko to urodziło się w okresie ważności tej wizy krajowej lub zezwolenia na pobyt czasowy, a cudzoziemiec spełnia wymogi, o których mowa w art. 159 ust. 1 pkt 2 i 3.”;

– KP PiS

– **odrzuć**

9) w art. 161 w ust. 2 pkt 3 nadać brzmienie:

„3) śmierci jego małoletniego dziecka, któremu nadano status uchodźcy lub udzielono ochrony uzupełniającej.”;

– KP PO

– **przyjąć**

10) w art. 169 po ust. 2 dodać ust. 2a w brzmieniu:

„2a. W postępowaniu w sprawie udzielenia zezwolenia na pobyt czasowy cudzoziemcowi, o którym mowa w art. 160 pkt 3, organ, który prowadzi to postępowanie, ustala w szczególności, czy więzi tego cudzoziemca z obywatelem polskim lub obywatelem innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej, państwa członkowskiego Europejskiego Stowarzyszenia Wolnego Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub Konfederacji Szwajcarskiej są rzeczywiste i stałe.”;

– KP PO

– przyjąć

Uwaga: Konsekwencją dodania w art. 169 ust. 2a jest konieczność zmiany odesłań w art. 169 ust. 3 i 4. W przepisach tych należy odesłać do ust. 1-2a art. 169 zamiast ust. 1 i 2. Regulacje zawarte w art. 169 ust. 3 i 4 powinny bowiem odnosić się również do regulacji zawartej w dodawanym ust. 2a.

Uwaga: Konsekwencją dodania ust. 2a w art. 169 konieczna jest również zmiana odesłań do art. 169 w art. 205 ust. 2 i art. 327 ust. 2. Przepisy te powinny odsyłać do art. 169 ust. 2, 3 i 4 zamiast art. 169 ust. 2-4. Przepisy te nie powinny odsyłać do ust. 2a w art. 169.

11) w art. 195 w ust. 1 w pkt 8 kropkę zastąpić średnikiem i dodać pkt 9 w brzmieniu:

„9) posiada ważną Kartę Polaka i zamierza osiedlić się na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na stałe.”;

– KP PO

– przyjąć

Uwaga: przyjęcie poprawki nr 11 czyni bezprzedmiotową poprawkę nr 12.

12) w art. 195 w ust. 1 pkt 3 nadać brzmienie:

„3) jest osobą o polskim pochodzeniu lub posiada ważną Kartę Polaka i zamierza osiedlić się na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na stałe, lub”;

– KP PiS

– odrzucić

13) w art. 302 w ust. 1 pkt 10 nadać brzmienie:

„10) przekroczył lub usiłował przekroczyć granicę wbrew przepisom prawa, lub”;

– KP PO

– przyjąć

14) art. 326 nadać brzmienie:

„Art. 326. 1. W przypadku gdy cudzoziemiec nie posiada dokumentu podróży, Komendant Główny Straży Granicznej składa do właściwego przedstawicielstwa dyplomatycznego lub urzędu konsularnego państwa pochodzenia cudzoziemca wnioski o wydanie takiego dokumentu.

2. Jeżeli na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej nie istnieje przedstawicielstwo lub urząd, o którym mowa w ust. 1, Komendant Główny Straży Granicznej składa wnioski o wydanie dokumentu podróży do właściwego organu państwa pochodzenia cudzoziemca.

3. Przed wydaniem dokumentu podróży cudzoziemcowi właściwe organy Straży Granicznej w uzasadnionych przypadkach umożliwiają przedstawicielstwom dyplomatycznym, urządům konsularnym lub

właściwym organom państw pochodzenia cudzoziemca przeprowadzenie z nim rozmowy w jednostkach organizacyjnych Straży Granicznej, przedstawicielstwach dyplomatycznych lub urzędach konsularnych państw pochodzenia cudzoziemca w celu potwierdzenia jego obywatelstwa.

4. Przepisu ust. 3 nie stosuje się, jeżeli cudzoziemiec powołuje się na uzasadnioną obawę prześladowania w kraju swego pochodzenia ze względu na rasę, religię, narodowość, poglądy polityczne lub przynależność do określonej grupy społecznej, a pochodzi z kraju charakteryzującego się totalitarnym lub autorytarnym sposobem sprawowania władzy.
5. Przepisy ust. 1 i 2 stosuje się, o ile wiążące Rzeczpospolitą Polską umowy międzynarodowe dotyczące przyjmowania i przekazywania osób, które nie spełniają warunków wjazdu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i pobytu na tym terytorium lub przestały spełniać te warunki, nie stanowią inaczej.
6. Rozmowę, o której mowa w ust. 3, przeprowadza się w obecności funkcjonariusza Straży Granicznej w języku zrozumiałym dla wszystkich stron lub w obecności tłumacza.
7. Rozmowę, o której mowa w ust. 3, przeprowadzaną w jednostkach organizacyjnych Straży Granicznej utrwała się, za zgodą cudzoziemca, za pomocą środków technicznych rejestrujących dźwięk, w celu udokumentowania jej przebiegu.
8. Zgromadzone zapisy dźwięku, o których mowa w ust. 7, przechowuje się przez okres 20 dni od dnia zarejestrowania, a następnie niszczy na zasadach określonych w ustawie z dnia 12 października 1990 r. o Straży Granicznej.”;

– **KP PiS**

– **odrzuć**

15) w art. 349 pkt 2 nadać brzmienie:

- „2) naruszałoby jego prawo do życia rodzinnego lub prywatnego, w rozumieniu przepisów Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności, sporządzonej w Rzymie dnia 4 listopada 1950 r., lub”;

– **KP PO**

– **przyjąć**

16) w art. 352 pkt 2 nadać brzmienie:

- „2) jest niewykonalne z przyczyn niezależnych od organu właściwego do przymusowego wykonania decyzji o zobowiązaniu cudzoziemca do powrotu lub od cudzoziemca, lub”;

– **KP PiS**

– **odrzuć**

17) w art. 475 pkt 2 nadać brzmienie:

- „2) w ust. 2a pkt 2 otrzymuje brzmienie:

- „2) pkt 6, 7a, 8 i 12 – uważa się małżonka oraz małoletnie dzieci tych osób niepozostające w związku małżeńskim i będące na ich utrzymaniu, a w przypadku małoletnich osób, o których mowa w pkt 6 i 8, także ich wstępnego w linii prostej lub osobę pełnoletnią odpowiedzialną za małoletniego zgodnie z prawem obowiązującym w Rzeczypospolitej Polskiej.”;

– **KP PO**

– **przyjąć**

18) w art. 485 w pkt 21 w art. 89 ust. 2 nadać brzmienie:

„2. Jeżeli cudzoziemiec przebywający w strzeżonym ośrodku lub areszcie dla cudzoziemców wskutek wykonania postanowienia sądu, wydanego na podstawie ustawy z dnia o cudzoziemcach, złożył wniosek o nadanie statusu uchodźcy, sąd może wydać postanowienie w sprawie przedłużenia okresu pobytu cudzoziemca w strzeżonym ośrodku lub areszcie dla cudzoziemców, jeżeli stwierdzi, że wniosek został złożony wyłącznie w celu opóźnienia lub uniemożliwienia wykonania decyzji o zobowiązaniu cudzoziemca do powrotu.”;

– **KP PO**

– **przyjąć**

19) w art. 494 pkt 8 nadać brzmienie:

„8) w art. 31:

a) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Przepisu ust. 1 pkt 1 nie stosuje się do:

1) obywatela UE będącego członkiem rodziny, obywatela UE lub obywatela Rzeczypospolitej Polskiej innym niż ten, o którym mowa w art. 2 pkt 4, który dołącza do niego lub przebywa z nim na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, z powodu:

a) zależności finansowej od niego lub pozostawania z nim w gospodarstwie domowym, w kraju, z którego przybył obywatel UE ubiegający się o zarejestrowanie pobytu, lub

b) poważnych względów zdrowotnych wymagających osobistej opieki, sprawowanej przez obywatela UE lub obywatela Rzeczypospolitej Polskiej, do którego ten obywatel, dołącza lub z którym przebywa na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;

2) obywatela UE prowadzącego życie rodzinne w rozumieniu Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności, sporządzonej w Rzymie dnia 4 listopada 1950 r. (Dz. U. z 1993 r. Nr 61, poz. 284, z późn. zm.), z obywatelem UE lub obywatelem Rzeczypospolitej Polskiej, do którego ten obywatel, dołącza lub z którym przebywa na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.”;

b) po ust. 3 dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. W przypadku, o którym mowa w ust. 1a pkt 2, organ, który prowadzi postępowanie w sprawie o zarejestrowanie pobytu obywatela UE, ustala w szczególności, czy więzi tego obywatela z obywatelem UE lub obywatelem Rzeczypospolitej Polskiej, do którego ten obywatel, dołącza lub z którym przebywa na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej są rzeczywiste i stałe.”;

– **KP PO**

– **przyjąć**

Warszawa, dnia 6 listopada 2013 r.

Przewodniczący Komisji
i Sprawozdawca

/-/ Marek Wójcik

Warszawa, 7 listopada 2013 r.

Minister
Spraw Zagranicznych

DPUE-920-293-13/kp/10
DPUE.920.275.2013/33/kp

dot.: ASW-0140-114-2013 z 6.11.2013 r.

Pan
Marek Wójcik
Przewodniczący Komisji
Spraw Wewnętrznych
Sejm RP

opinia o zgodności z prawem Unii Europejskiego poprawek do projektu ustawy o cudzoziemcach (druk nr 1526) ujętego w dodatkowym sprawozdaniu Komisji Spraw Wewnętrznych (druk nr 1853-A) wyrażona na podstawie art. 13 ust. 3 pkt 3 ustawy z dnia 4 września 1997 r. o działach administracji rządowej (Dz. U. z 2007 r. Nr 65, poz. 437 z późn. zm.) w związku z art. 42 ust. 4 i art. 54 ust. 1 Regulaminu Sejmu przez ministra właściwego do spraw członkostwa Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej

Szanowny Panie Przewodniczący,

w związku z przedłożonym dodatkowym sprawozdaniem Komisji Spraw Wewnętrznych o rządowym projekcie ustawy o cudzoziemcach pozwalam sobie wyrazić poniższą opinię:

1. Poprawka nr 8 zmieniająca art. 160 projektu ustawy jest niezgodna z art. 3 ust. 2 pkt b dyrektywy 2004/38/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie prawa obywateli Unii i członków ich rodzin do swobodnego przemieszczania się i pobytu na terytorium Państw Członkowskich oraz z wyrokiem w sprawie C-83/11 *Rahman*. Ww. przepis dyrektywy interpretowany zgodnie z wyrokiem w sprawie *Rahman* nakazuje bowiem państwom członkowskim ułatwianie wjazdu i pobytu tych osób, o których w nim mowa. Przedmiotowa poprawka polega natomiast na uniemożliwieniu udzielenia takim osobom zezwolenia na pobyt czasowy z tytułu więzi, o których mowa w dyrektywie, co jest równoznaczne z rezygnacją z ułatwiania im wjazdu oraz pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.
2. Art. 105 ust. 1 projektu ustawy w brzmieniu przedstawionym w poprawce nr 4 może budzić wątpliwości w zakresie jego zgodności z art. 6 ust. 1 dyrektywy 2004/81/WE z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie dokumentu pobytowego wydawanego obywatelom państw trzecich, którzy są ofiarami handlu ludźmi lub wcześniej byli przedmiotem działań ułatwiających nielegalną imigrację, którzy współpracują z właściwymi organami. Zgodnie

z ww. przepisem dyrektywy, państwa członkowskie mają obowiązek zapewnić osobom, co do których istnieje domniemanie, że były ofiarami handlu ludźmi, okresu na zastanowienie się umożliwiające im odzyskanie sił i uniknięcie wpływu ze strony sprawców przestępstw, tak aby mogli podjąć świadomą decyzję co do podjęcia współpracy z właściwymi organami. Mając na uwadze, że ze względu na brzmienie art. 172 ust. 2 projektu ustawy okres na zastanowienie się wynosi 3 miesiące, a w przypadku małoletniego 4 miesiące, można mieć wątpliwości dotyczące poprawki nr 4, ponieważ *de facto* skraca ona czas na zastanowienie się do 1 miesiąca w przypadku osoby pełnoletniej oraz 2 miesięcy w odniesieniu do osoby małoletniej. Państwa członkowskie mają swobodę dotyczącą wyznaczenia czasu trwania i daty rozpoczęcia okresu przeznaczanego na zastanowienie się, jednakże wydaje się, że okres 1 miesiąca w przypadku osoby pełnoletniej oraz 2 miesięcy w odniesieniu do osoby małoletniej jest zbyt krótki.

W konkluzji stwierdzam, że poprawka nr 8 jest niezgodna z prawem Unii Europejskiej. Poprawka nr 4 jest zgodna z prawem Unii Europejskiej z zastrzeżeniem uwag zawartych w niniejszej opinii. Pozostałe poprawki są zgodne z prawem Unii Europejskiej.

Z poważaniem

z up. Ministra Spraw Zagranicznych

Podsekretarz Stanu
Artur Nawak-Far

Do wiadomości:

Pan Bartłomiej Sienkiewicz
Minister Spraw Wewnętrznych